

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201804
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118201804.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: B. I., L.: XX.XX.XXXX, J. V. X, XXX XX N., právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47237406, so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31595545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, právne zastúpený: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, IČO: 31819796, so sídlom Krmanova 1, 040 01 Košice návrh na vydanie platobného rozkazu takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2193,13 € od 04.08.2017 do 05.02.2020, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť znalcovi Ing. Petrovi Wienerovi znalečné a náhradu hotových výdavkov spojené s účasťou na pojednávaní dňa 09.09.2019 v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. O žalobe došlej súdu dňa 20.02.2018 a týkajúcej sa vyplatenia poistného plnenia Okresný súd rozsudkom č.k. 15C/7/2018 - 496 zo dňa 23.03.2020 takto rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny 2193,13 € zastavuje.

II. Žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zamieťa.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 76% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť znalcovi Ing. Petrovi Wienerovi znalečné a náhradu hotových výdavkov spojené s účasťou na pojednávaní dňa 09.09.2019 v rozsahu 88% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

V. Žalobca je povinný zaplatiť znalcovi Ing. Petrovi Wienerovi znalečné a náhradu hotových výdavkov spojené s účasťou na pojednávaní dňa 09.09.2019 v rozsahu 12% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

2. O odvolaní voči uvedenému rozsudku Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3Co/31/2020 - 543 zo dňa 29.10.2020 takto rozhodol:

I. Zrušuje rozsudok vo výroku II., III., IV. a V. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Okresný súd Prešov v rozsudku zo dňa 23.03.2020, rozhodnutie v spornej otázke úrokov z omeškania a náhrady trov konania odôvodnil nasledujúco:

„Podľa § 11 zákona č. 381/2001 Z.z.

(6) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

(7) Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

(8) Ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Žalobca žalovaného vyzval na plnenie listom dňa 27.06.2017, na základe ktorého žalovaný listom zo dňa 25.07.2017, teda v zákonnej lehote, poskytol vysvetlenie prečo neposkytuje plnenie, čím splnil povinnosť podľa § 11 ods.6 písm.b) a preto žalobcovi právo na úroky z omeškania podľa § 11 ods.8 nevzniklo. Na uvedenom nič nemení to, že žalobca neskôr na základe znaleckých posudkov svoj názor zmenil. V rámci právnej argumentácie k tejto otázke súd poukazuje na dôvodovú správu k zákonu č. 381/2001 Z.z., podľa ktorej je poisťovateľ postihnutý sankciou platenia úrokov z omeškania pri nesplnení uvedenej nepeňažnej povinnosti. Rovnako súd poukazuje na rozhodnutie

- KS v Prešove sp. zn. 8Co 321/2015: Odvolací súd poukazuje na to, že peňažná sankcia v podobe úrokov omeškania upravená v § 11 ods. 8 cit. zákona je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ v 3-mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté; relevantné tak nie je, ako mala, resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Z uvedených skutkových zistení je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že povinnosť žalobcovi zaplatiť úroky z omeškania podľa 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z nevznikla.

- KS v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016: Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa o tom, že priznané poistné plnenie konečným rozhodnutím vo veci samej znamená neplatnosť či nezákonnosť rozhodnutia odporcu o odmietnutí poistného plnenia, a že preto sa odporca dostal do omeškania s plnením už momentom vykonania svojho nezákonného rozhodnutia. Odvolací súd zastáva názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov omeškania upravená v § 11 ods. 8 cit. zákona je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b) v 3-mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté; relevantné tak nie je, ako mala, resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Uvedené možno dovodiť aj zo znenia čl. 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS, podľa ktorého členské štáty zavedú povinnosť, podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správnymi sankciami, že do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovní osobe, ktorá spôsobila nehodu, alebo voči jej likvidačnému zástupcovi, a) poisťovní osobe, ktorá spôsobila nehodu, alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody

sú vyčíslené, alebo b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody, alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená alebo škody nie sú úplne vyčíslené. Členské štáty prijímú ustanovenia, aby zabezpečili, že ak návrh nie je predložený v lehote troch mesiacov, okrem náhrady navrhnutej poisťovňou alebo určenej súdom budú poškodenej osobe vyplatené aj úroky.

- NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017: Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenej osobe spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania.“

3.1. Okresný súd vychádzal z jednoznačného znenia citovaného ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého lehota tri mesiace sa počíta odo dňa oznámenia poškodeného (čo je logické, pretože poistnú udalosť môže oznámiť aj poistený škodca ale poškodený z rôznych dôvodov náhradu škody nemusí požadovať, čo by znamenalo, že poisťovateľ nemusí ani pristúpiť k prešetrovaniu a likvidácii).

3.2. Pri rozhodovaní o trovách súd poukázal na rozhodnutie NS ČR, ku ktorému sa KS v PO nevyjadril a okresný súd rovnako poukazuje aj na Komentár k C.s.p. od vydavateľstva C.H. Beck, podľa ktorého: „Zásada úspechu sa uplatní aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku. Aby strane mohla byť priznaná plná náhrada trov konania, je potrebné, aby bola plne úspešná aj v príslušenstve uplatneného nároku.“

4. Podstatná časť odôvodnenia uznesenia KS v Prešove:

15. Vo vzťahu k momentu platenia úrokov z omeškania odvolací súd v prvom rade upriamuje pozornosť na znenie § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), z ktorého vyplýva, že poisťovateľ (v predmetnom prípade žalovaný) je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť peňažné plnenie, pričom je povinný do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného jednak skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností a zároveň oznámiť poškodenej osobe výšku poistného plnenia a v prípade, ak poškodenej požadovaná výška plnenia nebola uznaná z časti, alebo vôbec, uviesť aj dôvody, pre ktoré bolo poistné plnenie znížené alebo zamietnuté. V prípade nesplnenia uvedenej povinnosti zákon o PZP sankcionuje uvedenú nečinnosť poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 povinnosťou zaplatiť poškodenej osobe úrok z omeškania podľa osobitného predpisu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody a žalovanému riadne začala plynúť zákonná trojmesačná lehota na prešetrovanie udalostí a oznámenie žalobcovi v akej výške mu bude plniť, resp. uvedenie dôvodov prečo plniť nebude.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd taktiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019, kde v skutkovo obdobnej veci ako v prípade rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/209/2017 zo dňa 21.06.2018 (konštatované plnenie zákonnej povinnosti poisťovateľom v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP) dovolací súd v bode 24 odôvodnenia vo vzťahu k § 11 ods. 8 zákona o PZP uviedol, že: „Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z. z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti a tiež, keď poškodenej osobe zašle oneskorene vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t.j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenej osobe spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodenej osobe v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania. Sankcia v podobe úroku z omeškania má však inú povahu, už sa nejedná o nárok poškodenej osoby, ktorý si môže, ale nemusí uplatniť (ako je to obvykle pri omeškaní v občianskoprávných vzťahoch). Z dikcie tohto ustanovenia je zrejme, že zákon o poistení zodpovednosti ukladá poisťovateľom automaticky túto sankciu - ako povinnosť, teda bez ohľadu, či si úrok z omeškania poškodenej osobe uplatní alebo nie. Iba výška úroku z omeškania sa posudzuje podľa občianskoprávných predpisov - OZ a jeho vykonávacieho nariadenia“. Najvyšší súd Slovenskej republiky následne v bode

25 a 26 odôvodnenia, posledná veta, ešte uvádza, že: „Zo spisu je zrejmé, že v posudzovanom prípade si žalovaná splnila povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že listom z 18.09.2007 poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré si žalobca od nej nárokoval a ďalej, že oprávnená výška nároku žalobcu bola zrejماً až z právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Dovolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona 381/2001 Z. z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

17. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že pri posudzovaní od kedy patrí poškodenému aj úrok z omeškania v prípadoch nároku na náhradu škody je potrebné rozlišovať, či na strane poisťovateľa došlo alebo nedošlo k splneniu zákonnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. V prípade, ak si poisťovateľ túto zákonnú povinnosť plnil v zákonnej lehote, možno úrok z omeškania poškodenému priznať len v tom prípade, ak na základe výsledku súdneho konania bol poisťovateľ zaviazaný k nahradeniu škody poškodenému, avšak túto povinnosť si v zmysle právoplatného rozsudku nesplnil. Až od uvedeného momentu, t.j. po právoplatnosti rozsudku a márnom uplynutí paričnej lehoty sa tak poisťovateľ dostáva do omeškania s plnením dlhu a poškodenému až týmto momentom vzniká nárok a zákonné úroky z omeškania. Na strane druhej v prípade, ak poisťovateľ svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP nesplní v zákonom stanovenej lehote, v takom prípade vzniká poškodenému nárok na zákonné úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP, a to už momentom márneho uplynutia lehoty určenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP v spojení s § 11 ods. 7 zákona o PZP, t.j. 3 mesiace a 15 dní od doručenia oznámenia poisťovateľovi o uplatnení nároku na náhradu škody. Ako bolo už vyššie uvedené v predmetnej veci ide o druhý menovaný prípad, keďže k poistnej udalosti došlo dňa 19.04.2017, pričom v daný deň škodová udalosť žalovanému aj nahlásená. Žalovaný bol od tohto dňa povinný začať šetrenie nahlásenej škodovej udalosti a zároveň od daného dňa bol povinný aj uhradiť poškodenému vzniknutú škodu. Nakoľko 19.04.2017 bola škodová udalosť nahlásená a 25.07.2017 mal žalovaný podľa súdu prvej inštancie poskytnúť vysvetlenie, došlo k uvedenému po uplynutí zákonom stanovenej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť odo dňa nahlásenia škodovej udalosti poškodeným, teda keď sa žalovaný dozvedel o škodovej udalosti a nie odo dňa výzvy adresovanej žalovanému poškodeným. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania po uplynutí lehoty 3 mesiacov a 15 dní.

18. Odvolací súd taktiež konštatuje, že základnou ideou zákona o PZP bolo a stále je ochrana práv poškodených osôb, najmä práva na rýchle poskytnutie poistného plnenia. Uvedený zákon je v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a rady 2000/26 (smernica o poistení motorových vozidiel), ktorou sa poškodenému priznalo právo podať žalobu proti poisťovni, zodpovednej osobe, a to priamo predmetné ustanovenia implementované do nášho zákona o PZP zaviedli účinné sankcie pre prípad, že poisťovňa si nesplní povinnosť nahradit škodu v primeranej lehote. Okrem týchto sankcií zmluvné štáty boli zaviazané implementovať aj do svojich vnútroštátnych poriadkov povinnosť plnenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nezrealizovalo v predpísanej lehote. Uvedené úroky z omeškania ukladá zákon poisťovateľom automaticky bez ohľadu na to, či si úrok z omeškania uplatní alebo nie, len ich výška sa posudzuje podľa občianskoprávných predpisov. Teleologickým výkladom smernice a zákona je možné vyvodit, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie v lehote 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa, pričom skončiť prešetrenie je povinný v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti. Odvolací súd je toho názoru, že poisťovateľ riadne nesplnil svoju povinnosť poskytnúť poistné plnenie poškodenému z poistného v zmysle zákona o PZP tým, že nesprávne vyhodnotil rozsah jeho zákonnej povinnosti (odmietol poskytnúť poškodenému riadne uplatnenú a preukázanú náhradu škody), a preto nemôže byť táto skutočnosť na škodu žalobcu. Súd prvej inštancie preto je povinný priznať žalobcovi nárok na úrok z omeškania od 16 dňa po ukončení šetrenia škodovej udalosti, aj keď žalovaný oznámil dôvody nevyplatenia vzniknutej škody v plnom rozsahu v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov, a to podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rovnako za dôvodnú považuje odvolací súd aj uplatnenú odvoláciu námietku ohľadne rozhodovania súdom prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, keď odvolací súd má za to, že hodnota príslušenstva pohľadávky nie je určujúca pre cenu práva a rovnako ani pre cenu predmetu poplatkového úkonu podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a tým pádom ani pre trovy konania. Hodnota príslušenstva pohľadávky by bola určujúcou pre uvedené veličiny len v prípade, ak by bola samostatným predmetom poplatkového úkonu, to znamená, že by sa jednalo o tzv. kvantifikované príslušenstvo. Pri posudzovaní trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatňovanej istine bez príslušenstva, keďže v tomto konaní príslušenstvo v podobe úroku z omeškania

nebolo vyčíslené samostatne v podanej žalobe. Príslušenstvo pohľadávky teda v danom prípade nebolo žalobcom uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec.

19. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudku podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v časti zrušujúcej na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z vyššie uvedeného dôvodu preto bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa so samotnou výškou úroku z omeškania ako aj dobou jeho uplatnenia a následne v zmysle odvolacím súdom citovanej judikatúry priznať žalobcovi zákonný úrok z omeškania s tým, že tento prizná žalobcovi takým spôsobom, že ak žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie do 15 dní po skončení vyšetrovania škodovej udalosti, nasledujúci deň po uplynutí tejto lehoty sa žalovaný dostal do omeškania.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP.

21. Ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedenom v inštruktívnej časti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd sa v podstatnej časti stotožňuje s uznesením KS v PO a to pokiaľ ide o výklad sporného ustanovenia urobeného NS SR.

5.1. Otázkou povinnosti platenia úrokov z omeškania krajský súd v súlade s rozhodnutiami NS SR charakterizoval takto - Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že pri posudzovaní od kedy patrí poškodenému aj úrok z omeškania v prípadoch nároku na náhradu škody je potrebné rozlišovať, či na strane poisťovateľa došlo alebo nedošlo k splneniu zákonnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. a) V prípade, ak si poisťovateľ túto zákonnú povinnosť plnil v zákonnej lehote, možno úrok z omeškania poškodenému priznať len v tom prípade, ak na základe výsledku súdneho konania bol poisťovateľ zaviazaný k nahradeniu škody poškodenému, avšak túto povinnosť si v zmysle právoplatného rozsudku nespĺnil. Až od uvedeného momentu, t.j. po právoplatnosti rozsudku a márnom uplynutí paričnej lehoty sa tak poisťovateľ dostáva do omeškania s plnením dlhu a poškodenému až týmto momentom vzniká nárok a zákonné úroky z omeškania. b) Na strane druhej v prípade, ak poisťovateľ svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP nespĺní v zákonom stanovenej lehote, v takom prípade vzniká poškodenému nárok na zákonné úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP, a to už momentom márneho uplynutia lehoty určenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP v spojení s § 11 ods. 7 zákona o PZP, t.j. 3 mesiace a 15 dní od doručenia oznámenia poisťovateľovi o uplatnení nároku na náhradu škody.

5.2. V rozpore s vyššie uvedeným (aj vlastnou rozhodovacou činnosťou, viď vyššie citované rozhodnutia KS v PO sp. zn. 8Co 321/2015) však krajský súd vytvoril aj ďalší dôvod povinnosti platenia úrokov z omeškania - c) Odvolací súd je toho názoru, že poisťovateľ riadne nespĺnil svoju povinnosť poskytnúť poistné plnenie poškodenému z poistného v zmysle zákona o PZP tým, že nesprávne vyhodnotil rozsah jeho zákonnej povinnosti (odmietol poskytnúť poškodenému riadne uplatnenú a preukázanú náhradu škody), a preto nemôže byť táto skutočnosť na škodu žalobcu. Súd prvej inštancie preto je povinný priznať žalobcovi nárok na úrok z omeškania od 16 dňa po ukončení šetrenia škodovej udalosti, aj keď žalovaný oznámil dôvody nevyplatenia vzniknutej škody v plnom rozsahu v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov, a to podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

5.3. So záverom uvedeným v bode 5.2. okresný súd nesúhlasí. KS povedal, že aj v prípade, ak nepeňažnú povinnosť uvedenú v § 11 ods.6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ splní a v spore vedenom pred súdom poskytne plnenie, je povinný platiť úroky z omeškania, pretože jeho záver vyplývajúci zo šetrenia a vedúci k neposkytnutiu plnenia bol nesprávny. Uvedené však priamo odporuje záverom krajského súdu pod písm. b) a c) a dovedené do absurdnosti, ak by poisťovateľ nebol dobrovoľne plnil ale nechal sa na plnenie odsúdiť, musel by platiť úroky z omeškania, iba ak nastal prípad b).

5.4. Zo záverov krajského súdu tak vyplývajú 2 protichodné tvrdenia o splnení, či nesplnení nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods.6 zákona č. 381/2001 Z.z., a o dni, od ktorého majú byť úroky z omeškania priznané a to:

- nakoľko 19.04.2017 bola škodová udalosť nahlásená a 25.07.2017 mal žalovaný podľa súdu prvej inštancie poskytnúť vysvetlenie, došlo k uvedenému po uplynutí zákonom stanovenej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť odo dňa nahlásenia škodovej udalosti poškodeným, teda keď sa žalovaný dozvedel o škodovej udalosti a nie odo dňa výzvy adresovanej žalovanému poškodeným. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania po uplynutí lehoty 3 mesiacov a 15 dní (pozn. OS Prešov - lehota počítaná odo dňa ohlásenia škodovej udalosti).

- odvolací súd je toho názoru, že poisťovateľ riadne nespĺnil svoju povinnosť poskytnúť poistné plnenie poškodenému z poistného v zmysle zákona o PZP tým, že nesprávne vyhodnotil rozsah jeho zákonnej

povinnosti (odmietol poskytnúť poškodenému riadne uplatnenú a preukázanú náhradu škody), a preto nemôže byť táto skutočnosť na škodu žalobcu. Súd prvej inštancie preto je povinný priznať žalobcovi nárok na úrok z omeškania od 16 dňa po ukončení šetrenia škodovej udalosti (pozn. OS Prešov - pravdepodobne počítaná od skončenia šetrenia dňa 28.07.2017), aj keď žalovaný oznámil dôvody nevyplatenia vzniknutej škody v plnom rozsahu v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov, a to podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. Čo je však podstatné (aj keď podľa záverov krajského súdu pre rozhodnutie irelevantné) z č.l. 112 vyplýva, že poškodený urobil oznámenie poisťovni dňa 19.04.2017. Prvá odpoveď žalovaného poškodenému - žalobcovi o neposkytnutí poisťného plnenia bola daná dňa 08.06.2017 (č.l. 129). Poškodený si opätovne uplatnil nárok na plnenie dňa 27.06.2017 a odpoveď mu bola daná dňa 25.07.2017. Okresný súd tak zastáva názor, že nepeňažná povinnosť žalovaného bola splnená riadne a včas a žalobcovi úroky z omeškania nepatria.

7. Vzhľadom na § 391 ods.2 C.s.p. - Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. ako aj bod 21. odôvodnenia uznesenia krajského súdu - Ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedenom v inštruktívnej časti tohto rozhodnutia., priznal okresný súd žalobcovi úroky z omeškania podľa pokynu krajského súdu, tak ako to vyplýva z výroku č. I. tohto rozsudku.

7.1. Výška úrokov z omeškania je 5,00% ročne, keďže základná sadzba ECB k prvému dňu omeškania bola 0,00% ročne (§ 3 NV SR č. 87/1995 Z.z. - Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.). Úroky z omeškania súd priznal odo dňa vypočítaného ako deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov a 15 dní od nahlásenia škody žalovanému dňa 19.04.2017 do dňa zaplatenia istiny 05.02.2020.

8. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 258 ods.2 C.s.p. - Náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov súd prizná aj znalcovi, ak bol vyslúchnutý podľa § 208 ods. 3.

Podľa § 260 C.s.p. - Ak súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného predpisu.

8.1. Keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný je rovnako v plnom rozsahu povinný zaplatiť aj zvyšné trovy znaleckého dokazovania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- (3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.